

РЕШЕНИЕ

№ 1577

гр. София, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 13.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **8596** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 29-08-51/01.09.23г на „СОФАРМАСИ“ ЕООД-С. с представляващ В.Ц. и проц.представител юрк.С. против Заповед № РД-26-01-902/17.08.23г на Директор на РЗОК-П..

В жалбата се сочи, че Заповедта е мат.незаконосъобразна и противоречи на целта на закона, като се моли за отмяната ѝ и присъждане на разноски/200лв/. Сочи се, че не е налице повторност по см. на чл.67 т.1 от договора с НЗОК, тъй като процесното „повторно“ нарушение е извършено на 27.03.23г- близо 2 месеца преди заповедта за предполагаемото първо нарушение да влезе в сила/на 09.06.23г/, а освен това двете нарушения не са идентични.В съд.заседание юрк.С. поддържа жалбата, алтернативно моли за намаляване на наказанието, оспорва като прекомерен претендирания хонорар от ответника.

Ответникът Директор на РЗОК-П. не се представлява в съд.заседание. Депозирани са писмени бележки от юрк.И., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, моли за отхвърлянето ѝ и присъждане на разноски/юрк.възнаграждение в максимален размер/.Сочи се, че Заповедта е законосъобразна по всички точки на чл.146 от АПК, като нарушението е повторно за календарната 2023г/нарушение по чл.8 ал.1 т.6 от договора/, размерът на финансовата неустойка/100лв/ е законоустановеният, а неоснователно получените суми са в размер на 0.28лв, заедно с лихва от датата на получаването ѝ до датата на възстановяването ѝ.Прави се позоваване на Решение на

АССГ по д.№ 8598/23г.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по чл. на чл. 21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

„СОФАРМАСИ“ ЕООД-С. има сключен с НЗОК Договор № 164610/17.01.22г.

С предходна Заповед № РД-26-01-488/25.05.23г/л.10/, влязла в сила на 13.06.23г- при връчване на 29.05.23г и липса на обжалване/л.103/, на дружеството е наложена санкция на осн. чл. 50 ал.1 т.б б.“а“ от Договора /финансова неустойка в размер на 50лв/, за нарушение по чл.8 ал.1 т.б от Договора, извършено на 26.09.22г. в аптека на дружеството/със седалище в [населено място]/, находяща се в [населено място] /аптека „Софармаси Н.“/.

С обж. Заповед № РД-26-01-902/17.08.23г /издадена въз основа КП № РД-25-1604-1/27.07.23г, връчен на 27.07.23г/, на дружеството е наложена санкция на осн. чл. 50 ал.1 т.б б.“б“ от Договора /финансова неустойка в размер на 100лв/, отново за нарушение на чл.8 ал.1 т.б от Договора, извършено на 27.03.23г. в същата аптека на дружеството /аптека „Софармаси Н.“ в [населено място]/. Проверката е извършена на аптека „Софармаси Н.“ – съгл. Заповед № РД-25-1604/24.07.23г. Срещу КП- на 01.08.23г е било депозирано Възражение, по което е постановено Решение №2/08.08.23г от Арбитражната комисия/единодушно Възражението е отхвърлено/. Обж. Заповед е връчена на 31.08.3г, жалбата до Съда е от 01.09.23г.Видно от обж. Заповед, нарушението е дублиране на предписанията в рамките на срока, за който са предписани лекарствени продукти, като на 05.03.23г в аптека „Военна болница“ по ел.предписание № 2306470024А3 и на 27.03.23г в аптека „Софармаси Н.“ по ел.предписание № 230865053В79/27.06.23г, е отпуснат лекарствен продукт с НЗОК код CF491 Simvastatin AL, film tablet, 10mg за 30 дни.Налице е дублиране на продукта в рамките на срока, за който е предписан, като е получена сума без правно основание в размер на 0.28лв /подлежаща на възстановяване, ведно с лихва от датата на получаването й до датата на възстановяването й/. Нарушението е повторно, предвид наличието на влязла в сила през същата календарна година/2023г/- предходна Заповед за идентично нарушение.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган, в рамките на правомощията му по закон и предвид местонахождението на проверената аптека и мястото на извършване на нарушението.

Заповедта е в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания.

Заповедта е издадена при липсата на допуснати съществени проц.нарушения, такива не се и твърдят от жалбоподателя.Налице е Заповед за възлагане на проверка от 24.07.23г – именно на аптеката, в която вече е констатирано такова нарушение/по същата норма от Договора/ и за което нарушение Заповедта за налагане на санкция вече е влязла в сила на 13.06.23г. Направена е проверка на място, съставен е КП от компетентни дл.лица, КП е връчен, в срок е постъпило Възражение, надлежно

разгледано и единодушно отхвърлено от назначената Арбитражна комисия. Няма неустановени факти и обстоятелства, спазени са чл.26,34-36 от АПК, не е нарушено правото на защита на дружеството.

В жалбата се твърди само мат.незаконосъобразност и противоречие с целта на закона на обж. Заповед, само с 1 аргумент- не е налице твърдяната от органа повторност на нарушението /първото нарушение е извършено спрямо друго З. и следователно не е идентично, а първата Заповед е влязла в сила чак след извършването на второто нарушение/. Съдът намира доводите на жалбоподателя за несъстоятелни. Нарушенията и по двете Заповеди касаят една и съща хипотеза на чл.8 ал.1 т.6 от Договора/втората хипотеза/, поради което е налице идентичност на нарушението/ за да е налице такава, не е необходимо второто нарушение да е спрямо същото З. като при първото нарушение/. Съгл. чл. 50 ал.1 т.6 б.“б“ от Договора- при повторно нарушение финансовата неустойка е във фиксирания размер от 100лв/поради което е неоснователно евентуалното искане на жалбоподателя - да се намали размера/. „Повторно нарушение“ е налице в хипотезата на чл.67 т.1 от Договора, като то се различава от „Последващо нарушение“ по чл.67 т.2 от Договора. „Повторно нарушение“ е такова от същия вид, т.е. идентично/както в случая-нарушена е една и съща хипотеза на норма/, извършено е в срока на действие на Договора/като в случая/, извършено е в рамките на 1 година след първото нарушение /т.е. меродавни са датите на извършване на двете нарушения- 26.09.22г и 27.03.23г/, като има доп.условие - за първото нарушение да има влязла в сила санкция/наличието на това условие се преценява към датата на издаване на втората Заповед/. Следователно, нарушенията следва да са извършени в рамките на 1 година, а към датата на налагане на втората санкция- следва санкцията за първото нарушение да е влязла в сила. И двете условия са налице, като втората Заповед е от 17.08.23г, а първата Заповед е влязла в сила на 13.06.23г. Ответникът тълкува правилно нормата на чл.67 т.1 от Договора, а Заповедта е мат.законосъобразна.

Обж. Заповед не противоречи на целта на закона, като не се констатира превратно упражняване на власт от страна на ответника.

При този изход на спора/неоснователност на жалбата/, на ответника се дължат разноски на осн. чл. 143 от АПК- 100лв/мин.размер по чл.24 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 29-08-51/01.09.23г на „СОФАРМАСИ“ ЕООД-С. с представляващ В.Ц. против Заповед № РД-26-01-902/17.08.23г на Директор на РЗОК-П..

ОСЪЖДА „СОФАРМАСИ“ ЕООД-С. с представляващ В.Ц. да заплати на РЗОК-П. сумата от 100лв разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: